

NOTA

JEUGDWELZIJNSWERK: EEN VERBINDEND VERHAAL

6 februari 2020

Entiteit

Departement Onderwijs, opvoeding en Jeugd
Jeugddienst

Contactpersoon

Pieter Monsaert

Pieter Monsart & Annabel Van Orshoven

Met dank aan de Procesgroep en de Taskforce voor de constructieve betrokkenheid, het straffe werk en de zinvolle discussies!

1. AANLEIDING

1.1. Waarom dit traject?

1.1.1. De (ondersteunings)noden van kinderen en jongeren in kwetsbare situaties worden groter en complexer (zie verderop). Daar willen we adequaat kunnen op inspelen.

1.1.2. De meerwaarde van (anders en/of beter) samenwerken wordt onvoldoende benut door middenveldactoren onderling en tussen middenveldactoren en stadsdiensten. Wantrouwen en frustraties belemmeren een grotere impact op de doelgroep. We willen dat de verschillende actoren elkaar (terug) beter leren kennen en het vertrouwen herstellen. Vertrekken vanuit een gedeelde visie en gedragen werkprincipes kan extra potentieel aanboren.

1.1.3. De overgang naar een nieuwe legislatuur is het ideale momentum om hier verandering in te brengen en zodoende onze impact op de noden de komende beleidsperiode te verhogen.

1.1.4. Daarom besloten we een unieke ‘taskforce’ samen te stellen en met alle betrokken actoren – grote traditionele spelers, kleinere (zelf)organisaties en stadsdiensten – voor de eerste maal allen samen rond de tafel te gaan zitten om te zoeken naar de gemeenschappelijke deler.

(In bijlage een overzicht van de vaste deelnemers en andere betrokken actoren.)

1.1.5. Om het traject werkbaar af te bakenen werd ervoor gekozen om een duidelijke scope te hanteren: alle betrokken werkingen vertrekken vanuit de ingangspoort ‘vrijetijd’ en hun kerntaak kenmerkt zich door het samengaan van ‘de 4 functies van het jeugdwelzijnswerk’.

1.2. Omschrijving van ‘de 4 functies van het jeugdwelzijnswerk’

1.2.1. Groepsgericht vrijetijdsaanbod/zinnvolle vrijetijdsbesteding

Het realiseren van een groepsgericht aanbod voor kinderen en jongeren in de vrije tijd. Dat aanbod is gericht op de versterking van de maatschappelijke participatiekansen van kwetsbare groepen. Centraal daarbij staan het verbreden van de leefwereld, het bevorderen van de groepscohesie, het ontwikkelen van sociale vaardigheden en het bieden van uitdagingen zodat kinderen en jongeren in groep leren participeren.

Dit vrijetijdsaanbod is sowieso de kracht van alle jeugdwerkmethodieken. Naast gezin, school/werk speelt het vrijetijdsmilieu een erg belangrijke rol in het leven van kinderen en jongeren. Ze kunnen er op een ongedwongen en informele manier kennis, inzichten en ervaringen opdoen. Maar vooral ook samen jong zijn en simpelweg plezier maken. Het belang hiervan voor de ontwikkeling van kinderen en jongeren staat buiten kijf.

Het vrijetijdsaanbod is dus een doel op zich, net zoals in het reguliere jeugdwerk, maar anderzijds is het binnen deze werkingen ook een middel om aan de andere 3 functies te werken.

1.2.2. Welzijnsfunctie

Jeugdwelzijnswerkingen voor kinderen en jongeren in een maatschappelijk kwetsbare situatie hebben bijzondere aandacht voor het fysieke en psychosociale welzijn van deze doelgroepen. Individuele noodsituaties en hulpvragen krijgen een plek in de werking. Via een eigen werkmethode of via een warme doorverwijzing naar andere welzijnsdiensten/ hulpverlening zoeken we samen antwoorden. Ook deze functie omhelst dus contacturen met kinderen en jongeren. Jeugdwelzijnswerkingen kennen en gebruiken hiervoor de sociale kaart en bouwen daarbinnen een netwerk op.

Met de kinderen en jongeren wordt binnen de voorgenoemde vrijetijd door de jeugdwerkers een betekenisvolle relatie opgebouwd. Deze is van onschatbare waarde om zodoende ook een voldoende sterke vertrouwensrelatie te ontwikkelen. Dit vertrouwen is dan weer noodzakelijk om de hulpvragen te detecteren en er samen met het kind of de jongere mee aan de slag te gaan.

Dankzij haar plaats in de vrijetijdsector verloopt het contact met ouders van kinderen en jongeren via een positieve invalshoek, in tegenstelling tot veel welzijnsinitiatieven en instellingen waar het eerste contact vaak vanuit een problematiserende invalshoek vertrekt.

1.2.3. Brugfunctie

De brugfunctie met andere levensdomeinen wijst op de verantwoordelijkheid die werkingen dragen om kinderen en jongeren niet op te sluiten in 'jeugdland', maar actief en vanuit de vrijetijd de brug te slaan naar andere jeugdwerkvormen en levensdomeinen zoals onderwijs, de arbeidsmarkt, hulpverlening, cultuur, sport, justitie, enz. Ook dit gebeurt uiteraard samen met de kinderen en jongeren, het betreft dus opnieuw contacturen. We streven bovendien naar een betere toegankelijkheid van maatschappelijke instellingen in verschillende levensdomeinen voor alle kinderen en jongeren. Het opbouwen en onderhouden van een lokaal netwerk is voor de werkingen hiertoe een vereiste.

1.2.4. Signaalfunctie & belangenbehartiging

Jeugdwelzijnswerkingen met kinderen en jongeren in een maatschappelijk kwetsbare situatie zetten zich in voor de realisatie van de sociale grondrechten voor de doelgroep. Dat doen we binnen de contacturen door de doelgroep zelf een stem te geven in het maatschappelijk debat (emancipatie) en door als spreekbuis namens de doelgroep op te treden. Daarom bouwen deze werkingen ook actief aan hun netwerken en stellen regelmatig signalenbundels op die aan beleid en stadsdiensten worden doorgegeven.

1.3. De noden in kaart

1.3.1. Grotere en complexere noden bij de doelgroep én de middenveldactoren:

1.3.1.1 Door grootstedelijke superdiversiteit en toenemende kansarmoede dalen de maatschappelijke participatiekansen (vrijetijd, onderwijs, werk, ...) van kinderen en jongeren in kwetsbare situaties. Het aantal kinderen en jongeren in dergelijke situatie neemt toe.

1.3.1.2 Ook de betrokken middenveldactoren botsen op dezelfde structurele hindernissen (maatschappelijke instituties organiseren zich onvoldoende op maat van deze kinderen en jongeren) en boeten hierdoor in aan draagkracht en slagkracht. Deze werkingen ondersteunen jongeren op verschillende levensdomeinen (onderwijs, tewerkstelling, welzijn, huisvesting,...) maar botsen vaak op beleidsmatige verkokering tussen deze domeinen.

1.3.2. De betrokken actoren bereiken op dit moment niet alle kinderen en jongeren in kwetsbare situaties. Er zijn nog steeds kinderen en jongeren in kwetsbare situaties die de weg naar het aanbod niet vinden of daar niet aan wensen deel te nemen. Noch in het regulier jeugdwerk, noch in de jeugdwelzijnswerkingen.

1.3.3. Er is geen (dekkend) aanbod en er zijn onvoldoende voorzieningen overheen de verschillende wijken of beweegcirkels* van kinderen en jongeren in kwetsbare situaties:

1.3.3.1 Een kwalitatieve publieke ruimte

1.3.3.2 Een warme plek waar kinderen en jongeren elkaar kunnen ontmoeten (laagdrempelig, veilig, inclusief,...)

1.3.3.3 Met een vrijetijdsaanbod (divers, toegankelijk,...)

1.3.4. Er is onvoldoende ruimte voor en tijd van beroepskrachten om:

1.3.4.1 Kwalitatief in te zetten op de 4 functies van het jeugdwelzijnswerk.

1.3.4.2 Voldoende laagdrempelig aanbod te creëren (aantal openingsuren).

1.3.4.3 Blijvend te streven naar een inclusieve werking en minimaal leefwereldverbredend te werken.

1.3.4.4 Een voldoende groot en noodzakelijk netwerk uit te bouwen binnen het jeugdwerk en andere sectoren zodat er multidisciplinair kan worden gewerkt.

1.3.4.5 De nodige (individuele) begeleidingstrajecten en (tijdsintensieve) doorverwijzingen te voorzien.

1.3.4.6 Vertrouwen bij de kinderen en jongeren op te bouwen, vertegenwoordiging van de doelgroep op te nemen.

Organisaties en diensten kunnen hiertoe kritischer naar zichzelf kijken om zodoende efficiëntiewinsten te bewerkstelligen. Het beleid kan hiertoe meer middelen voorzien. Er is nood aan een inspanning langs beide zijden. Het is een en-en-verhaal.

1.3.5. Nieuwe uitdagingen vragen nieuwe methodieken, nieuwe werkwijzen, nieuwe handvaten en een aangepast aanbod.

1.3.5.1 Er is nood aan een vrijplaats voor experiment waar grenzen verlegd kunnen worden en waarbij ruimte is voor zoeken en mislukken.

1.3.5.2 Er is nood aan het doorbreken van grenzen. Daarvoor is uitwisseling nodig. Tussen klassieke reguliere jeugdwerkingen en jeugdwelzijnswerkingen, tussen de grote actoren en kleine of nieuwe (zelf)organisaties.

1.3.5.3 Er is nood aan een dynamische en flexibele interactie tussen middenveldactoren en betrokken stadsdiensten.

2. GEDEELDE VISIE

2.1. Visie inzake de functionaliteit

2.1.1. Het uitvoeren van 4 de functies van het jeugdwelzijnswerk: een integraal verhaal

2.1.1.1. Reeds eerder werd aangehaald dat we 'de 4 functies van het jeugdwelzijnswerk' hanteerden als scope om het traject werkbaar af te bakenen:

- Vrijtijdsfunctie
- Welzijnsfunctie
- Brugfunctie
- Signaalfunctie

Deze 4 functies moeten worden gegarandeerd voor alle kinderen en jongeren in kwetsbare situaties en dienen telkens in een integraal verhaal samen aanwezig te zijn:

- Ofwel binnen één organisatie (= jeugdwelzijnswerking)
- Ofwel binnen een samenwerkingsverband van meerdere organisaties

Zowel organisaties als samenwerkingsverbanden van meerdere organisaties kunnen in aanmerking komen voor subsidies als jeugdwelzijnswerking.

2.1.1.2. Idealiter zitten deze 4 functies telkens in één organisatie. In het vrijetijdsaanbod ontstaat immers de vertrouwensband die het veel gemakkelijker maakt om de andere functies uit te oefenen. Maar soms zal het nodig of beter zijn om alsnog de 4 functies te verdelen overheen verschillende organisaties in een wijk en zodoende een entiteit te vormen van meerdere organisaties met concrete samenwerkingsafspraken. Mogelijke redenen om dergelijke samenwerking te verkiezen:

- Wanneer niet alle jongeren zich kunnen identificeren met één organisatie binnen een wijk of beweegcirkel.
- Wanneer het kleinere en/of nieuwe (zelf)organisaties betreft, kan de verdeling van de 4 functies de draagkracht beschermen.
- Samenwerking kan ervoor zorgen dat het geheel meer is dan de som van de delen (door bijvoorbeeld specifieke expertise). En dat is ook net de geest van dit 'groter verhaal'.

2.1.2. De welzijnsfunctie: moeilijk af te bakenen

2.1.2.1. Zonder enige twijfel is dit de functie waarover het meest wordt gediscussieerd omdat ze zich op een spanningsveld bevindt tussen 2 sectoren, op het kruispunt van jeugdwerk en welzijnswerk. Voor specifieke noden bij kinderen en jongeren in kwetsbare situaties is een combinatie van beiden vereist. Uniek en noodzakelijk, maar tegelijkertijd erg moeilijk af te bakenen. Waar eindigt de opdracht van het jeugd(welzijns)werk en waar begint de opdracht van de hulpverlening? Waar eindigt de taak van een jeugd(welzijns)werker en waar begint de taak van een hulpverlener?

2.1.2.2. Idealiter wordt deze welzijnsfunctie zo scherp als mogelijk afgebakend. Vermoedelijk zal dit nooit helemaal lukken, we zien die afbakening ook niet als een keurslijf, maar de kernrollen dienen helder te zijn. Zodoende kunnen jeugd- en welzijnsbeleid en bijhorende budgetten meer coherent op elkaar afgestemd worden en kan de draagkracht van jeugdwerkers beter beschermd worden. Zodoende kunnen we het spanningsveld tussen jeugdwerk en welzijnswerk ombuigen tot een opportunitenveld met vele bijkomende mogelijkheden ten voordele van de doelgroep.

2.1.2.3. Maar in dit traject konden omtrent deze afbakening voorlopig nog geen pasklare antwoorden geformuleerd worden. Hiertoe willen we immers eerst graag met de welzijnsactoren in overleg om aanbod en werkwijze op elkaar af te stemmen.

2.1.3. Hoe de 4 functies zich tot elkaar verhouden

De 4 functies zijn evenwaardig en vormen samen een unieke werkwijze. De ingangspoort is hierbij steeds vrijetijd. De 3 andere functies vertrekken telkens vanuit dit vrijetijdsaanbod. Het optrekken van het aantal openingsuren binnen het vrijetijdsluik is dus een goede zaak, maar enkel wanneer dit niet ten koste gaat van de andere 3 functies. De 4 functies blijven immers één samenhangend geheel, al dan niet verspreid over meerdere organisaties binnen een entiteit.

2.1.4. Welk beroepsprofiel neemt welke functie voor zijn rekening?

2.1.4.1. De verschillende functies en taken worden idealiter door meerdere beroepskrachten opgenomen om zodoende te vermijden dat het opbouwen van vertrouwen als belangrijke taak van de jeugdwerker onder druk komt te staan.

Zo wordt er gesproken over jeugdstraathoekwerkers, mobiele jeugdwerkers, trajectbegeleiders, professionele hulpverleners, stafmedewerkers en jeugdwerkers zelf. Wie doet wat en waarom?

2.1.4.2. Om ons over deze vraag te buigen, moeten we in de nabije toekomst een ‘werf’ opstarten om uit te klaren hoe verschillende beroepsprofielen zich kunnen verhouden ten opzichte van diensten, organisaties en elkaar. We willen zoeken naar een niet-exhaustieve lijst van taken die binnen de welzijnsfunctie opgenomen kunnen worden en laten de vrijheid aan organisaties en diensten om dit in onderling overleg verder zelf intern te organiseren en op elkaar af te stemmen.

2.2. Visie inzake de doelgroep

2.2.1. Gent als kind- en jeugd vriendelijke stad

2.2.1.1. Kinderen en jongeren staan centraal bij alles wat de Stad Gent onderneemt. Een stad waar het goed leven is voor kinderen en jongeren is immers een stad waarin het aangenaam wonen en leven is voor elke Gentenaar.

2.2.1.2. Kind- en jeugd vriendelijkheid is niet alleen een doel op zich, maar ook een toetssteen voor een verantwoord maatschappelijk en mensvriendelijk beleid.

2.2.1.3. De Stad Gent gaat uit van een offensieve, positieve kijk op jeugd met een sterk geloof in de kracht en de potenties van jonge mensen

2.2.2. Daarom dragen wij in het bijzonder zorg voor kinderen en jongeren in kwetsbare situaties aangezien dit een specifieke aanpak vereist.

We dragen bij aan het verhogen van hun levenskwaliteit en verbinden hiertoe mensen, diensten en organisaties. (cfr. traject ‘sociale synergie’)

2.2.2.1. Door ons eigen laagdrempelig aanbod en het opnemen van de signaalfunctie dragen wij bij aan de realisatie van de toegankelijkheid tot de sociale grondrechten (het recht op participatie aan de samenleving, op maatschappelijke dienstverlening, op een leefbaar inkomen, op een gezin, op cultuur en vrije tijd, op onderwijs en vorming, op werk, op een gezonde en betaalbare woning, op energie en water en het recht op gezondheid en welzijn).

2.2.2.2. We versterken en inspireren kinderen en jongeren in het streven naar maximale ontplooiing en deelname aan de maatschappij.

2.2.2.3. Wij verbinden mensen, groepen, organisaties en diensten en gaan voor een warme samenleving in diversiteit.

2.2.3. Alle kinderen en jongeren hebben recht op invulling van de vier functies van het jeugdwelzijnswerk (zinnvolle vrijetijdsbesteding, welzijnsfunctie, brugfunctie, belangenbehartiging) binnen iedere wijk of beweegcirkel.

2.3. Visie inzake de middenveldactoren en hun werkrelatie met de stad

2.3.1. Middenveldactoren werken vanuit een vertrouwensband met kinderen en jongeren en krijgen het mandaat om deze band te vrijwaren.

Door de groeiende aandacht voor veiligheid en (de)radicalisering, komt de discretieplicht en vertrouwensband van jeugd(welzijns)werkers onder druk te staan. Dit brengt organisaties die werken met de meest kwetsbaren in onze samenleving in een lastig parket. Zij hebben immers een maatschappelijke functie te vervullen. Hierbij is een vertrouwensband opbouwen met de doelgroep essentieel. Indien deze vertrouwensband onder druk komt te staan, dreigen de jongeren weg te blijven en zullen we onze maatschappelijke en emanciperende rol – waarmee we indirect en preventief aan een veilige samenleving werken – niet meer kunnen opnemen. Daarom willen we ons behoeden voor instrumentalisering.

(We verwijzen hier ook graag naar de visietekst ‘Deontologische handleiding voor jeugd(welzijns)werk’ vanuit Uit De Marge: <https://www.uitdemarge.be/webshop/deontologische-code/>)

2.3.2. We werken aan maatschappelijke structuren en systemen achter sociale uitsluiting.

Een individueel schuldmodel legt de schuld van sociale uitsluiting (armoede, werkloosheid,...) bij de mensen zelf: omdat ze bijvoorbeeld lui, spijzuchtig, gemakzuchtig, onverantwoord zijn. Wij vinden dit model volkomen ontoereikend. Het miskent de context en omstandigheden waarin kinderen en jongeren opgroeien en leven. Het model is daarenboven sterk culpabiliserend en belemmert daarmee een doeltreffend beleid.

Niet (alleen) persoonlijke tekorten, maar (ook) de structuur en/of het functioneren van de maatschappij, de instituties en organisaties zijn bepalend (vb: ontoegankelijkheid, bureaucrativering, stereotypering, stigmatisering,...)

Wij kiezen daarom voor een structurele benadering waarbij de aandacht niet alleen naar de sociale uitsluiting zelf gaat, maar evenzeer naar de samenleving die deze voortbrengt en in stand houdt.

2.3.3. We geloven in een sterk, kritisch en politiserend middenveld als motor, waarbij de Stad Gent als geheel de rol van facilitator en regisseur opneemt.

2.3.3.1. Middenveldactoren moeten kinderen en jongeren een stem geven, hen serieus nemen en hen helpen om die stem op de juiste plaats te laten klinken. Wij als jeugdwerkers kunnen hen ondersteunen in het vinden van woorden of door de rol op te nemen van spreekbuis.

Politisierend werken begint bij een goede vertrouwensrelatie tussen jeugdwerker en jongere. Hierdoor hebben wij échte voeling en een directe link met de doelgroep waardoor we de signalen uit eerste hand ontvangen en deze kunnen vertalen in beleidsadvies en signalen naar betrokken stadsdiensten.

2.3.3.2. Wanneer we als middenveldactoren samenwerken, kunnen we individuele signalen aan elkaar linken en een collectief signaal geven en zodoende structurele oorzaken detecteren en verandering claimen. Niet alleen wat haalbaar is, ook wat noodzakelijk is.

2.3.3.3. De Stad Gent neemt hierbij dus twee rollen op. Enerzijds de rol als facilitator in samenspraak met het middenveld. Het middenveld wordt niet louter als uitvoerder of onderaannemer ingeschakeld, wel worden zij als partners betrokken bij de opdrachtbepaling en taakinzet. Zodoende hebben zij effectief de ruimte voor politiserend werk. Daarnaast vervult de Stad Gent ook de rol als regisseur. Mede op basis van de input van middenveldactoren zal de Stad Gent ook beleid maken, met bijhorende beleidskeuzes en noodzakelijke beslissingen.

2.3.4. Het belang van een divers personeelsbestand

De samenleving is ons werkveld en superdiversiteit is een kenmerk van die samenleving. Diversiteit in het personeelsbestand, met een evenredige vertegenwoordiging van de kansengroepen, zowel bij stadsdiensten als middenveldorganisaties, vinden wij daarom een vanzelfsprekend streven. Het creëert immers ontegensprekelijke een meerwaarde: je brengt nieuw talent met een specifieke kijk en expertise in je dienst of organisatie (Mensen kunnen competent en ervaren genoeg zijn, ook als ze niet dezelfde culturele achtergrond hebben als de doelgroep. Maar sommige kleine culturele subtiliteiten en nuances kan je enkel kennen of begrijpen als je ermee opgegroeid bent.). Dit zorgt voor nieuwe ideeën en een verbetering van de dienstverlening. Bovendien bouw je aan een sterk imago bij je doelgroep als je dienst of organisatie een weerspiegeling is van de samenleving en ben je een voorbeeld op het gebied van gelijke kansen en diversiteit.

3. GEDRAGEN WERKPRINCIPES

3.1. Objectieve data, indicaties en signalen bepalen op welke wijken/beweegcirkels* prioritair dient ingezet te worden.

3.1.1. We willen het beleid een principe aanreiken dat door het middenveld zelf gedragen is en kan gehanteerd worden voor het bepalen van budgetinzet en -verdeling. Dit op basis van zo objectief mogelijke criteria. Hierbij staan de noden van de doelgroep centraal. Al deze gegevens kunnen we dan overheen het huidige aanbod heen leggen (GIS-lagen) en op basis daarvan kan het beleid indien nodig keuzes maken in het belang van de doelgroep inzake inzet van professionele jeugdwerkers, infrastructuur en werkingsmiddelen. Op deze manier kan er vanuit een degelijke analyse gewerkt worden op maat van de wijken of zelfs sectoren.

3.1.2. De objectieve data dienen per wijk of sector de verschillende meetbare indicatoren te omvatten die invloed hebben op de maatschappelijke kwetsbaarheid bij kinderen en jongeren. Via een vastgelegde standaardformule kunnen de wijken op die manier gerangschikt worden van 'hoog prioritair' naar 'laag prioritair'.

Voorbeelden van dergelijke indicatoren: aantal steuntrekkers (leefloon en levensminimum) tussen 18 en 24 jaar per 1000 inwoners, percentage sociale woningen, aandeel 6-25 jarigen, werkloosheidsdruk bij 18 tot 24-jarigen, leerlingen secundair onderwijs die thuis geen Nederlands spreken, welvaartsindex, rechthebbenden verhoogde tegemoetkoming 0-24 jarigen, ...

3.1.3. We willen ons echter niet enkel beperken tot deze harde objectieve data. Deze zijn immers niet altijd specifiek genoeg. We willen daarom ook de signalen uit de buik van de samenleving capteren. Deze kunnen we bekomen bij stadsdiensten en de middenveldactoren. Deze laatste hebben immers ook een signaalfunctie en worden daarom jaarlijks gevraagd om relevante signalen te bundelen.

3.1.4. Naast deze objectieve data en aangereikte signalen kunnen we ook nog bijkomende indicaties hanteren zoals de hoeveelheid groene ruimte, het aantal publieke speel- en sporttoestellen, het aantal publieke ontmoetingsplekken, etc.

3.1.5. Eenmaal de wijken of sectoren gerangschikt werden van 'hoog prioritair' naar 'laag prioritair' kunnen de drie onderstaande principes gehanteerd worden:

3.1.5.1. In prioritaire wijken dient te worden ingezet op alle 4 de facetten van het jeugdwelzijnswerk zodat er een integraal aanbod aanwezig is.

3.1.5.2. In niet-prioritaire wijken is er minimaal een basisaanbod aanwezig, hieronder verstaan we enkel de eerste functie, zijnde het vrijetijdsaanbod.

Dit vrijetijdsaanbod kan aangereikt worden door alle actoren, dus niet alleen jeugdwelzijnswerkorganisaties, maar ook regulier jeugdwerk wanneer wenselijk/nodig.

3.1.5.3. Aanvullend op dit basisaanbod wordt de mogelijkheid gecreëerd om flexibel in te spelen op specifieke noden, uitdagingen en signalen. We kunnen immers niet op voorhand alles voor een hele legislatuur inschatten en vastleggen. We moeten kunnen inspelen op onverwachte zaken en plots wijzigende noden.

3.1.6. Kanttekening: Alle 25 wijken, dus ook de deelgemeenten zoals de Kanaaldorpen, Sint-Denijs-Westrem of Drongen, dienen aan bovenstaande analyse onderworpen worden. Ook al zullen zij naar alle waarschijnlijkheid niet bovenaan de lijst met prioritaire wijken eindigen, toch houden we op deze manier alsnog de vinger aan de pols en kunnen we het beleid snel bijsturen wanneer de noden van de doelgroep dermate toenemen.

Sowieso beschikken we over de objectieve data (indicatoren) voor deze wijken. En signalen zullen we ook ontvangen ook al zijn er geen actoren aanwezig die specifiek de signalenfunctie als opdracht krijgen. Zo kunnen bijvoorbeeld de stadsondersteuners van de jeugdbewegingen de signalen van de aanwezige groepen capteren en doorspelen.

3.2. We voorzien ondersteuning voor de kleinere (zelf)organisaties en zien hen als volwaardige partners.

Alle kleinere (zelf)organisaties die op zichzelf of in een samenwerkingsverband met meerdere organisaties werk maken van de 4 functies van het jeugdwelzijnswerk verdienen erkenning, waardering en ondersteuning. Dit kan op uiteenlopende manieren: hen de kans geven om te participeren aan structureel overleg (dit dient dus te worden georganiseerd op momenten waarop zij aanwezig kunnen zijn), hen een stem geven inzake advies richting beleid, betrokken worden op gemeenschappelijke uitdagingen, de nodig training of vorming aanreiken, expertise en kennis met hen delen, (gedeelde) infrastructuur ter beschikking stellen, specifieke ondersteuning bij administratie en logistiek, aanreiken van communicatiekanalen, financiële ondersteuning,... Volwaardige partners respecteren ook elkaars draagkracht. We benaderen elkaar met zorg voor ieders context, rekening houdend met elkaars mogelijkheden en hanteren hierbij realistische verwachtingen.

3.3. We werken dienst- en organisatie overschrijdend.

3.3.1. Door een open en constructieve dialoog tussen en met stadsdiensten en organisaties.

3.3.2. Door het delen van expertise en kennis tussen en met stadsdiensten en organisaties. Op die manier kan de expertise/kennis van zelforganisaties in het "formeler" jeugdwelzijnswerk worden binnen gebracht en omgekeerd. Zo kunnen we ook met kritische blik blijven kijken naar elkaar en naar de eigen organisatie of dienst. Op die manier kunnen we ook uitdagingen inzake nieuwe of complexe noden van de doelgroep het hoofd bieden.

3.3.3. Door het stimuleren en/of verplichten van structurele samenwerkingen.

Stimuleren kan bijvoorbeeld door het creëren van projectsubsidies waarop men enkel beroep kan doen indien men voldoet aan de voorwaarde om samen te werken met meerdere organisaties, of door het aanreiken van een budget en de bijhorende verantwoordelijkheid aan het Forum Jeugdwelzijnswerk die deze portefeuille zelf kan beheren.

3.3.4. Door het delen van infrastructuur.

3.4. We werken sector overschrijdend.

Dat spreekt voor zich. Het betreft immers één van de 4 functies van het jeugdwelzijnswerk (brugfunctie, zie 1.2.3.). Het is onze taak om bruggen te slaan naar welzijn, onderwijs, werk, politie, justitie, sport, cultuur, brede school, etc.

Kanttekening: Wanneer we verwachten dat deze andere sectoren ook bijkomende inspanningen leveren of hun werkwijze aanpassen of bijsturen ten behoeve van een grotere impact op de noden van kinderen en jongeren in kwetsbare situaties, dan willen we er hier ook op wijzen dat hiervoor het nodige budget dient vrij gemaakt te worden of het beschikbare budget hiertoe optimaler dienst ingezet of herverdeeld te worden.

3.5. Hoe we ons organiseren t.a.v. kinderen en jongeren in kwetsbare situaties:

3.5.1. In iedere prioritaire wijk / beweegcirkel is er een warme plek voor kinderen en jongeren, waar ze zich thuis voelen en zich verder kunnen ontplooien.

3.5.2. Aanvullend hanteren we mobiele en outreachende werkvormen en werkwijzen.

3.5.3. We werken emancipatorisch, zelfversterkend, empowerend en voorzien positieve rolmodellen en succeservaringen.

Jongeren niet enkel het vrijetijdsaanbod laten consumeren, maar hen ook actief betrekken in het vormgeven van dit vrijetijdsaanbod, ver genoeg durven gaan op de participatieladder, meer mandaat bezorgen aan de jongeren of hen in die richting begeleiden,...

Voor sommige organisaties is dit reeds een verworven werkwijze, voor anderen is dit nieuw en voor nog anderen een verbeterpunt. Hiermee willen we aan de slag, we willen van elkaar leren en deze werkwijze borgen.

3.5.4. We werken verbindend met andere wijkactoren en andere doelgroepen (leeftijd, intergenerationeel, tussen gemeenschappen, buurtbewoners, ...).

3.6. Jeugd(welzijns)werkers zijn geen hulpverleners, maar kunnen goed hulp verlenen als het noodzakelijk is.

3.6.1. Jeugd(welzijns)werkers bevinden zich op het kruispunt van jeugdwerk en welzijnswerk (zie eerder onder 2.1.2.). Maar waar eindigt dan de taak van een jeugd(welzijns)werker en waar begint de taak van een hulpverlener? Idealiter wordt deze welzijnsfunctie zo scherp als mogelijk afgebakend. De kernrollen dienen helder te zijn. Zodoende kunnen jeugd- en welzijnsbeleid en de bijhorende budgetten meer coherent op elkaar worden afgestemd en kan de draagkracht van jeugdwerkers worden beschermd.

Maar in dit traject konden hieromtrent nog geen antwoorden geformuleerd worden. Hiertoe willen we immers eerst met de welzijnsactoren in overleg om aanbod en werkwijze op elkaar af te stemmen.

3.6.2. In tussentijd, in afwachting van deze verdere denkoefening samen met de welzijnsactoren, is het heel menselijk en vaak ook logisch dat een jeugd(welzijns)werker aan de slag gaat met de hulpvraag van een kind of jongere. Het is niet omdat er vanuit de hulpverlening niet altijd een pasklaar antwoord voor handen is (wachtijden, openingsuren die niet aansluiten bij de leefwereld van de kinderen of jongeren in kwetsbare situaties, gebrek aan nabijheid en vertrouwensrelatie, stroeve onthaalprocedures,...) dat een jeugdwerker het kind of de jongere in kwestie dan maar aan zijn lot moet overlaten. Maar we kijken uit naar de constructieve denkoefeningen met de welzijnsactoren en geloven dat deze kunnen resulteren in het afstemmen en afbakenen van taken zodat we het bestaande spanningsveld samen kunnen ontmijnen.

3.6.3. Tegelijkertijd dienen organisaties (of samenwerkingsverbanden van meerdere organisaties) blijvend de reflex te hebben om kritisch naar zichzelf te kijken en de nodige omkadering te voorzien. Zij dragen immers de zorg en verantwoordelijkheid om de draagkracht van hun medewerkers te bewaken en hun taken af te bakenen met het oog op professionaliteit en welbevinden van de medewerkers.

3.6.4. Ook hier willen we volgende kanttekening plaatsen: Wanneer we verwachten dat de welzijnsactoren bijkomende inspanningen leveren of hun werkwijze aanpassen of bijsturen ten behoeve van een grotere impact op de noden van kinderen en jongeren in kwetsbare situaties, dan willen we er hier ook op wijzen dat hiervoor het nodige budget dient vrij gemaakt te worden of het beschikbare budget hiertoe optimaler dienst ingezet of herverdeeld te worden. Wij willen hier als constructieve partners mee voor pleiten.

3.7. De signaalfunctie van de middenveldactoren dient gehanteerd te worden als een effectief instrument: politiserend werken moet resulteren in het snel en concreet ageren van stadsdiensten en beleid.

Nu reeds wordt jaarlijks door de jeugdwelzijnsworkorganisaties met een convenant – waarin belangenbehartigend werk staat opgenomen als een te leveren prestatie – werk gemaakt van het indienen van een signalenbundel. Dit is een intensief, maar waardevol werk, tenminste als stadsdiensten en beleid ook adequaat en relatief snel aan de slag gaan met de ontvangen signalen. Dat is echter nog niet altijd het geval en dient dus geoptimaliseerd te worden.

De middenveldactoren zijn alleszins bereid om als partners mee te bepalen welke signalen prioritair zijn zonder daarbij perse aan ambitie in te boeten.

3.8. We willen op een andere manier omgaan met convenanten:

3.8.1. Flexibele convenanten als gedeelde verantwoordelijkheid

3.8.1.1. Aangezien de noden van kinderen en jongeren in kwetsbare situaties snel veranderen, zowel in aantal als in complexiteit, is het noodzakelijk om hier zo flexibel mogelijk op te kunnen ageren. Samen met de reeds geleverde inspanningen zorgt dit er ook voor dat specifieke problematieken of noden kunnen verschuiven tussen wijken en sectoren.

Het is dus wenselijk om de overeengekomen convenanten met regelmaat inhoudelijk te kunnen bijsturen zodat te verwachten prestaties en bijhorende indicatoren blijvend aansluiten op de actualiteit.

3.8.1.2. Uiteraard dient dit te gebeuren met respect voor de organisaties en hun personeel. De wens om zo snel als mogelijk convenanten bij te sturen mag niet ten koste gaan van de bestaanszekerheid van een organisatie. Dit zou lange termijn beleid binnen de middenveldorganisaties onmogelijk maken en het middenveld geheel verlammen en alle slagkracht ten aanzien van de noden van kinderen en jongeren in kwetsbare situaties ontnemen.

3.8.1.3. Een middenweg is weldegelijk mogelijk. We vonden consensus bij een convenant met een kortere looptijd dan de huidig gebruikelijke looptijd van 6 jaar. Een looptijd van 3 jaar is wel het minimum. Mits jaarlijks positieve evaluaties, heeft de betreffende organisatie op deze manier zekerheid inzake werkingsbudget en personeelsinzet gedurende minimaal 3 jaar. Omwille van diezelfde bestaanszekerheid kan de looptijd van convenanten ook met één jaar overheen verkiezingen getild worden.

3.8.1.4. Aansluitend zou ook kunnen gewerkt worden met 'jaarplannen' die aan een convenant gekoppeld worden. De convenant op zich bepaalt dan de financiële regeling gedurende de looptijd van de subsidieovereenkomst en de bijhorende ruwe inhoudelijke lijnen. Deze kan gedurende de looptijd niet gewijzigd worden (tenzij door negatieve evaluatie). Daarnaast kan dan verwezen worden naar een 'jaarplan' waarin de gedetailleerde inhoudelijke prestaties en indicatoren opgenomen worden. Deze 'jaarplannen' zouden wel jaarlijks of halverwege de looptijd in samenspraak kunnen herbekeken en aangepast worden o.b.v. de actuele noden. Dit idee dient in overleg met het middenveld zeker nog verder uitgewerkt te worden.

3.8.2. Naast kwantitatieve indicatoren voldoende aandacht voor kwalitatieve indicatoren

Jeugdwelzijnswerk doet schitterend werk en kan het leven van jongeren op een positieve manier beïnvloeden. Dit kan niet alleen gevat worden in kwantitatieve gegevens, daarom schenken we ook aandacht aan kwalitatieve verantwoording. Het is dus een en-en-verhaal. Meetbare resultaten zijn belangrijk, dat staat buiten kijf, maar zij vatten zeker niet alle processen die zich binnen een jeugdwelzijnswerking afspelen. Enkel werken met kwantitatieve indicatoren verhoogt bovendien ook de druk om enkel te werken met die kinderen en jongeren waarmee je sneller en gemakkelijker resultaat kunt boeken

3.8.3. Opmaak en opvolging van de convenanten gebeurt als volwaardige partners met een gedeelde verantwoordelijkheid

3.8.3.1. De betrokken stadsdienst zal de betreffende organisatie als volwaardige partner betrekken om samen tot een ambitieuze, maar realistische opdrachtbepaling en taakinzet te komen. Ook doorheen een werkjaar wordt met regelmaat overlegd en een stand van zaken besproken. Dit betreft een gedeelde verantwoordelijkheid doorheen het gehele werkjaar (niet enkel op evaluatiemomenten) en vereist transparantie, open communicatie en bereidheid tot bijsturing langs beide zijden. De Stad Gent faciliteert in eerste instantie deze constructieve wisselwerking waarbij expertise en visie langs beide zijden kunnen worden ingebracht.

3.8.3.2. Uiteraard mag de stad ook verwachten dat nadien de toebedeelde middelen efficiënt en volgens de gemaakte afspraken worden besteed. De Stad Gent neemt hiertoe de rol als evaluator op en zal subsidieovereenkomsten opvolgen en beoordelen.

3.9. We willen meer uren aanbod binnen de vrijetijdsfunctie in het jeugdwelzijnswerk.

3.9.1. Zoals eerder aangehaald zijn de 4 functies van het jeugdwelzijnswerk evenwaardig en vormen ze samen een unieke werkwijze (zie 2.1.3). De ingangspoort hierbij is steeds vrijetijd. De 3 andere functies vertrekken dus telkens vanuit dit vrijetijdsaanbod dat dus fungeert als een soort trechter. Het optrekken van het aantal openingsuren in het vrijetijdsluik is dus een vereiste om het trechtereffect te verminderen en meer kinderen en jongeren de invulling te garanderen van de vier functies van het jeugdwelzijnswerk (vrijetijdsfunctie, welzijnsfunctie, brugfunctie, signaalfunctie).

Een goede zaak dus, maar enkel wanneer dit niet ten koste gaat van de andere 3 functies. De 4 functies blijven immers één samenhangend geheel, al dan niet verspreid over meerdere organisaties binnen een entiteit.

3.9.2. Om het aantal openingsuren op te trekken (de vrijetijdsfunctie uit te breiden), mogen we de andere functies niet afbouwen. Wel moeten er tegelijkertijd inspanningen gebeuren vanuit twee invalshoeken, het betreft een en-en-verhaal:

3.9.2.1. Enerzijds verwachten we bij de organisaties de reflex om alle mogelijkheden uit te puren inzake interne efficiëntie.

3.9.2.2. Anderzijds dient er gekeken te worden naar extra investering vanuit beleid. Bijkomende budgettaire inspanningen kunnen meer beroepskrachten voorzien om zodoende het aantal openingsuren op te trekken.

3.9.3. Daarnaast kunnen we ons ook beroepen op de kracht van het jeugdwerk, met name het groepsgericht werken. Om de werkdruk bij het beantwoorden van hulpvragen te beperken, werken we daarom groepsgericht waar mogelijk en individueel waar nodig.

Gezien individuele begeleidingen zeer tijdsintensief zijn, proberen we zoveel mogelijk collectief aan de slag te gaan met kinderen en jongeren. Dit kan via eigen interne activiteiten en of via projecten in samenwerking met een externe partner. Dergelijke collectieve activiteiten of projecten kunnen gaan over sleutelmomenten van kinderen en jongeren in bijvoorbeeld hun schoolloopbaan of over kinder- en jongerenthema's die zich op een bepaald moment aandienen in de groep. Door het organiseren van een éénmalig groepsvorming, een groepsdiscussiemoment of een spel over een bepaald thema kan er ook collectief binnen het vrijetijdsaanbod op hulpvragen ingegaan worden.

3.10. We maken werk van een divers personeelsbestand bij stad en middenveldorganisaties.

De deelnemende stadsdiensten en organisaties benoemen dit erg duidelijk als een gezamenlijk streefdoel. Er kan hiervoor ook verwezen worden naar het huidige bestuursakkoord.

De samenleving is immers ons werkveld en superdiversiteit is een kenmerk van die samenleving. Diversiteit in het personeelsbestand, met een evenredige vertegenwoordiging van de kansengroepen, zowel bij stadsdiensten als middenveldorganisaties, vinden wij daarom een vanzelfsprekend streven (zie ook visie onder 2.3.4). We willen een weerspiegeling zijn van de samenleving en een integer voorbeeld op het gebied van gelijke kansen en diversiteit. Practice what we preach.

4. CONCRETISERING: AANBEVELINGEN IN EEN ACTIEPLAN

4.1. Installeren of hervormen van structurele overlegplatformen

4.1.1. Goed werkend en frequent overleg waarin alle partijen betrokken worden, is de eerste en meest cruciale stap. Het zal de uitrol van de resultaten van dit traject, blijvende gedragenheid en verdere samenwerking garanderen.

We creëren of optimaliseren overlegstructuren op 3 niveau's:

4.1.1.1. Structureel overleg op stadsniveau, het "Forum Jeugdwelzijnswerk 2.0"

4.1.1.2. Structureel overleg op wijkniveau, grotere impact op de noden van kinderen en jongeren in kwetsbare situaties staat hier centraal

4.1.1.3. Structureel overleg met de betrokken stadsdiensten afzonderlijk, de rol als facilitator invulling geven en op elkaar afstemmen

4.1.2. Kritische kanttekeningen:

4.1.2.1. We mogen niet in de valkuil trappen van overdreven hoeveelheden overleg in een vastgeroeste vergadercultuur. Geen overleg om te overleggen. De focus moet liggen op efficiëntie en slagkracht. Het is een gedeelde verantwoordelijkheid van betrokken stadsdiensten en middenveldactoren om dit overleg ook efficiënt te organiseren. Het 'Forum Jeugdwelzijnswerk 2.0' bestaat op dit moment reeds. Het betreft dus geen extra overleg, maar net het waardevol invullen van een bestaand overleg.

4.1.2.2. Net zoals bij het personeelsbestand binnen de stadsdiensten en de middenveldorganisaties, moeten ook hier de deelnemers voldoende divers zijn.

4.1.2.3. Het initiatief inzake en het faciliteren van het centrale overlegorgaan op stadsniveau ("Forum Jeugdwelzijnswerk 2.0") dient genomen te worden door de jeugddienst, maar de inhoud van het overleg blijft een gedeelde verantwoordelijkheid. Alle actoren zijn mede-eigenaar van dit forum en bepalen dus samen de doelstellingen en agenda ervan.

4.2. Vooraf bepaalde inhoudelijke discussiepunten/werkgroepen onder de vleugels van het “Forum Jeugdwelzijnswerk 2.0”

4.2.1. Scherpstellen inhoud van en verwachtingen inzake ‘mobiel en/of outreachend werken’

4.2.2. Scherpstellen inhoud van en verwachtingen inzake ‘verbindend werken’

4.2.3. Scherpstellen inhoud van en verwachtingen inzake ‘empowerend/zelfversterkend werken’

4.3. Delen en borgen van data, expertise, kennis en infrastructuur

4.3.1. Verzamelen, in kaart brengen en analyseren van relevante data via GIS-kaarten.

De eerste stappen hieromtrent werden reeds gezet. Er was reeds een overleg met de dienst ‘data en GIS’ waarop een selectie van te hanteren indicatoren werd bepaald. Een eerste versie hiervan zal reeds bruikbaar zijn voor de opmaak van de eerste convenanten. Vervolgoverleg in 2020 is vereist om dit instrument volwaardig en blijvend te gebruiken. Verschillende departementen en diensten zijn bereid mee te werken.

4.3.2. Databank expertise en methodologie.

Aanwezige expertise, kennis en methodologie bij stadsdiensten en middenveldactoren moet verzameld en gedeeld worden zodat alle actoren die werken met kinderen en jongeren in kwetsbare situaties hier gebruik van kunnen maken. Een centraal brein als het ware. Alle kinderen en jongeren hebben immers recht op de ervaring die doorheen de jaren en overheen verschillende organisaties en werkvormen werd opgebouwd.

4.3.3. Het delen en beheren van infrastructuur

Dit moet beter en efficiënter en gebouwenbeheer mag niet ten koste gaan van de corebusiness van de betrokken organisaties.

4.4. Bepalen van prioritaire wijken en opmaken van de convenanten

4.4.1. Deze data interpreteren en analyseren om zodoende – samen met indicaties en signalen – op een gedragen wijze de prioritaire wijken/bewegingscirkels te bepalen.

4.4.2. Gezamenlijke afstemming inzake vorm en inhoud van de convenanten

Apart vervolgoverleg is vereist (of een selecte groep krijgt hiertoe het mandaat) om de betreffende werkingsprincipes en structuur van convenanten te bespreken (niet de inhoud ervan). Er wordt gewezen op het feit dat de tijd ons hier tegenwerkt, we hebben immers een deadline in mei 2020 (beleidsnota schepen). De eerstvolgende convenanten zijn daarom misschien nog niet perfect, maar het is een groeipad voor de komende jaren.

4.5. Afstemmen met lokaal welzijnsbeleid inzake ageren op signalen

Om werkprincipe 3.7 in de praktijk om te zetten is verder overleg met de betrokken dienst vereist.

4.6. ‘Kinderen en jongeren in kwetsbare situaties’ als transversaal thema

4.6.1. Voldoende en regelmatige afstemming tussen de bevoegde schepenen

4.6.2. ‘Jeugd’ als transversale lijn binnen de departementen

Enkele voorbeelden:

- Economie en werk: werk is voor jongeren belangrijk; vaak stoten de meest kwetsbaren op drempels bij arbeidsbemiddeling.
- Wonen: jongeren die worden ontslagen uit de jeugdhulp zijn vaak een vogel voor de kat wanneer ze zelfstandig moeten wonen.

4.7. Opstarten verdere denkoefening over het spanningsveld tussen welzijnswerk/hulpverlening en jeugdwerk voor kinderen en jongeren in kwetsbare situaties

4.7.1. Vanuit de onthaalfunctie binnen hulpverlening kan men ook outreachend werken naar het jeugd welzijnswerk. Hieromtrent zijn binnen de welzijnssector reeds verscheidene experimenten en pilootprojecten lopende. Maar een grote denkoefening samen met de welzijns/hulpverleningsactoren is ontegensprekelijk een noodzaak.

4.7.2. Die structurele toenadering tussen beide sectoren kan echter enkel mits enkele randvoorwaarden:

4.7.2.1. Jeugd welzijnswerkactoren en welzijns/hulpverleningsactoren moeten elkaar leren kennen. Een compleet overzicht hebben van wie wat doet en met welke problemen of voor welke expertise je waar terecht kan, is een vereiste.

4.7.2.2. Jeugd welzijnswerkactoren en welzijns/hulpverleningsactoren moeten samen aan intervisie kunnen doen.

4.7.2.3. Jeugd welzijnswerkactoren moeten kunnen melden wanneer een onthaal binnen hulpverlening geen vervolg krijgt om er zodoende uit te leren en te vermijden dat zoiets nog voorvalt.

4.7.2.4. De vertrouwenspersoon vanuit het jeugd welzijnswerk moet ook mee kunnen gaan naar het onthaalgesprek bij welzijns/hulpverleningsactoren.

4.7.2.5. Er is meer flexibiliteit vereist binnen welzijns/hulpverleningsactoren. Zij dienen ook te fungeren in de vrijetijd van kinderen en jongeren en dit vergt nog de nodige aanpassingen in de organisatiecultuur (aangekaart door welzijns/hulpverleningsactoren zelf!).

4.7.2.6. Door dit outreachend werken vanuit de hulpverlening kunnen de jeugd welzijnswerkactoren gebruik maken van de expertise binnen de hulpverlening. Omgekeerd kan het jeugd welzijnswerk haar expertise inzake laagdrempelig werken, delen met de welzijns/hulpverleningsactoren.

4.7.3. Aansluitend op of als onderdeel van deze denkoefening met beide sectoren dient ook de werf te worden opgestart inzake beroepsprofielen.

We willen uitklaren hoe verschillende beroepsprofielen zich verhouden ten opzichte van diensten, organisaties en elkaar. We willen zoeken naar een niet-exhaustieve lijst van taken die binnen de welzijnsfunctie opgenomen kunnen worden en laten de vrijheid aan organisaties en diensten om dit in onderling overleg verder zelf intern te organiseren en op elkaar af te stemmen. (zie ook 2.1.4

5. HET CHARTER

5.1. We willen dit ‘groter verhaal’, de bevindingen van dit traject, omzetten in een bevattelijk charter:

5.1.1. Dat de gedeelde en gedragen werkprincipes oplijst.

5.1.2. Dat aangeeft waar we met de Stad Gent én alle betrokken middenveldactoren voor willen gaan, welke richting we uit willen. Een ‘wegenkaart’ met heldere opties en ambities.

5.1.3. Dat gebruikt kan worden als kompas om zodoende te garanderen dat in de toekomst deze weg verder bewandeld wordt.

5.1.4. Dat een gemeenschappelijke taal creëert en dus de mogelijkheid om hierover constructief in gesprek te gaan (met andere spelers, beleid, ...)

5.1.5. Dat fungeert als dynamisch bindmiddel tussen de verschillende actoren. Als fundament voor verdere samenwerkingen tussen de Stad Gent en de middenveldactoren. Als toetssteen voor toekomstige overlegorganen.

5.2. Een verbindend verhaal

Centraal in deze nota, in dit groter verhaal omtrent jeugdwerk voor kinderen en jongeren in kwetsbare situaties, staat het verbindende aspect. Het betreft een gemeenschappelijk engagement, een gedeelde verantwoordelijkheid, een gedragen wens om een grotere impact te creëren op de noden van de meest kwetsbare kinderen en jongeren. En dat kunnen we beter samen. Dat is de geest van deze nota.

Wanneer we het in de nota over ‘we’ hebben, gaat dit effectief over de volledige Groep Gent (beleid en stadsdiensten) en alle betrokken middenveldactoren.

Deze nota is misschien wel het einde van dit traject, maar slechts het begin van een nieuw verhaal dat verder geschreven zal worden door alle ondertekenaars van het charter...

* Wanneer we het in deze nota hebben over de noden van kinderen en jongeren in kwetsbare situaties dienen we dit niet alleen op het niveau van wijken of sectoren te bekijken, maar ook op het niveau van ‘beweegcirkels’. Dit is een woord dat binnen de context van het jeugdwerk in deze nota voor het eerst met de nodige nadruk gebruikt wordt. Het doelt op het gegeven dat kinderen en jongeren zich niet alleen binnen hun woonwijk verplaatsen, maar zich

ook buiten hun wijk bewegen (café, school, hobby,...). Die beweegcirkels zijn dynamisch en aan verandering onderhevig en zorgen ervoor dat bepaalde noden niet specifiek wijkgebonden zijn (vb: het Zuid als ontmoetingsplek voor jongeren voor en na de schooluren). Sommige organisaties zijn bovendien zo georganiseerd dat zij jongeren bereiken uit meerdere wijken, uit heel

Gent (Overkop, JES, JGIA,...). Het belang van de logica achter deze beweegcirkels is dus niet gering. Het in kaart brengen ervan en bekijken hoe we daarmee aan de slag kunnen, wordt een uitdaging voor de komende jaren.